

V mraku.

Tihi mrak večerni
že objema zemljo,
slavec v loĝu temnem
milo se glasi . . .

Skoz vej zeleni baldahin
šusti lahan cefir,
poljublja nežne lističe,
in spe naprej v vseмир.

In hkrati Ź njim oglaša se
zvonjenje prek dobrav:
Kraljici še pošilja svet
večerni svoj pozdrav.

In ko narava širna je
pozdrav začula ta,
zavelo šepetanje je
skrivnostno prek polja:

»Ave! Ave, o Devica,
ave, vseh stvari Kraljica!«

Tihi mrak večerni
že objel je zemljo,
slavec v loĝu temnem
tudi že molči . . .

JoŹef Zatoški.

Z vijolicami krasimo Marijin vrtec!

7. Napačna poniŹnost.

Po gozdih in travnikih rastejo še druge vijolice, ki so pravim podobne, pa niso tako plemenite, ker imajo bolj blede barvo in so brez prijetnega vonja. Dobile so tudi neprikupno ime; zovejo se »divje« ali »pasje« vijolice.